

11. oktober 2010

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 19. oktober 2010

Dagsorden, 1. udgave

- 1) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)
  - Politisk enighedKOM(2009) 29
- 2) Anvendelse af særlige nationale anti-momssvig-regler, der afviger fra EUs fælles momsregler
  - Politisk enighedKOM(2010) 175
- 3) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - Vurdering af effektive tiltag foretaget af Litauen og Rumænien
  - RådskonklusionerKOM(2010) 495
- 4) Opfølgning på det uformelle økonomi- og finansministtermøde den 30. september – 1. oktober 2010
  - Orientering/statusKOM-dokument foreligger ikke
- 5) Forberedelse af G20 finansministtermøde den 22.-23. oktober 2010
  - Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)KOM-dokument foreligger ikke
- 6) Rapport om effektivitet og efficiens i de offentlige udgifter til tertiær uddannelse i EU-medlemslandene
  - RådskonklusionerKOM-dokument foreligger ikke
- 7) Rapport om finanspolitiske rammer – gennemgang af foregangslande
  - OrienteringKOM-dokument foreligger ikke
- 8) Forberedelse af Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010
  - a)
    - i) Bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde mv.

- Rapport til Det Europæiske Råd
KOM(2010) 254
- ii) Skat på finansielle transaktioner
  - Rapport til Det Europæiske Råd
KOM-dokument foreligger ikke
- b) Forberedelse af G20-topmøde den 11.-12. november 2010
  - Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)
KOM-dokument foreligger ikke
- 9) Orientering om en ny EU-struktur for finansielt tilsyn
  - Fremskridtsrapport
KOM-dokument foreligger ikke
- 10) (FF) Rapport fra Taskforcen vedr. styrket økonomisk samarbejde
  - Orientering/status
KOM-dokument foreligger ikke
- 11) Ændringer i EU's vedtægter for tjenestemænd og EU's finansforordning som følge af etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste
  - Vedtagelse
KOM(2010) 85, KOM(2010) 171
- 12) Eventuelt
- 13) Siden sidst

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, som skønnes at vedrøre Skatteudvalgets ansvarsområde:

- 1) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)
  - Politisk enighed
KOM(2009) 29

- 2) Anvendelse af særlige nationale anti-momssvig-regler, der afviger fra EUs fælles momsregler
  - Politisk enighed
KOM(2010) 175

- 8) Forberedelse af Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010
  - a)
    - i) Bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde mv.
      - Rapport til Det Europæiske Råd
KOM(2010) 254

    - ii) Skat på finansielle transaktioner
      - Rapport til Det Europæiske Råd
KOM-dokument foreligger ikke

Dagsordenspunkt 1: Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte forslaget til nyt direktiv om administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet). Det nye direktiv skal afløse det gældende bistandsdirektiv fra 1977, som ikke har fulgt den internationale udvikling herunder især i forhold til bankhemmelighed. Det nye direktiv skal styrke og udvide udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder. Drøftelsen ventes især at angå automatisk informationsudveksling.

KOM(2009)29

Baggrund

Det gældende bistandsdirektiv (77/799/EØF) har til formål at sikre, at medlemsstaterne udveksler de oplysninger, som er nødvendige for en korrekt beskatning af personer og virksomheder i en medlemsstat, som har økonomiske relationer til en anden medlemsstat. Direktivet er ændret mange gange siden 1977.

Direktivet er imidlertid utilstrækkeligt til at opfylde formålet. Den vigtigste mangel er, at direktivet giver en medlemsstat mulighed for at afslå en anmodning fra en anden medlemsstat om oplysninger med den begrundelse, at statens egen lovgivning eller administrative praksis (bankhemmelighed) forhindrer den i at indhente oplysningerne.

Desuden indebærer direktivet ikke pligt til automatisk informationsudveksling. Det vil sige, at oplysninger, som en medlemsstats myndigheder får indberettet om visse betalinger, på nuværende tidspunkt ikke videresendes automatisk i de tilfælde, hvor modtagerne af betalingerne er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Kommissionen har derfor fremsat forslag til et nyt bistandsdirektiv, som skal forbedre og på visse punkter udvide udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder.

Der udestår imidlertid stadig spørgsmål om hvilke indtægtstyper, der skal være omfattet af automatisk informationsudveksling. Det belgiske formandskab har foreslået, at medlemsstaternes pligt kun bør omfatte automatisk udveksling af de oplysninger, som de er i besiddelse af, for så vidt angår lønindkomst, bestyrelseshonorarer, udbytter, kapitalgevinster, royalties, pensioner og indkomst af fast ejendom. Direktivforslaget skal altså ikke pålægge medlemsstaterne at indhente oplysninger med henblik på automatisk udveksling.

Formandskabets forslag vil kunne betyde en vis asymmetri i omfanget af afsendte og modtagne oplysninger imellem medlemsstater, som har indberettede oplysninger om indtægtstyper i forskelligt omfang.

Formandskabet har desuden foreslået en bestemmelse vedr. det ny direktivs ikrafttræden. Bestemmelsen vil betyde, at en medlemsstat vil kunne undlade at sende oplysninger til en anden medlemsstat i overensstemmelse med det ny direktiv, hvis oplysningerne vedrører en periode før 2010, og videresendelse af oplysningerne kan afvises efter det gældende direktiv, fordi det ville være i strid med statens lovgivning eller praksis.

Indhold

Kommissionens forslag indebærer overordnet, at alle direkte skatter og indirekte skatter bliver omfattet af ensartede regler om udveksling af oplysninger, undtagen told og indirekte skatter, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 og Rådets forordning 2073/2004.

Derudover indeholder forslaget en række ændringer vedr. bistandens art, udvekslingen af oplysninger, administrativt samarbejde mv.

Bistandens art

Direktivforslaget har regler om fem forskellige typer af bistand til fremsendelse af oplysninger: udveksling efter anmodning, automatisk udveksling, spontan udveksling, embedsmænds tilstedeværelse på en anden medlemsstats territorium og samtidigt gennemførte undersøgelser ("simultane revisioner"). Disse fem typer er de samme som de fem typer af bistand, som almindeligvis aftales bilateralt efter en bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der svarer til artikel 26 i OECD's model til sådanne overenskomster. Direktivforslagets bestemmelse om, at embedsmænd fra en medlemsstat kan være til stede ved en skatteundersøgelse på en anden medlemsstats territorium er ny i forhold til det gældende direktiv.

Direktivforslaget skærper reglen om automatisk udveksling af oplysninger. Det betyder, at en medlemsstat med aftalte mellemrum sender en anden medlemsstat de oplysninger om visse betalinger, som den førstnævnte stat har fået indberettet, når modtagerne er hjemmehørende i den anden medlemsstat. Oplysningerne skal altså sendes, uden at den anden stat har anmodet om dem.

Herudover medfører direktivforslaget en præcisering af den spontane udveksling af oplysninger. En medlemsstat vil i fremtiden være forpligtet til at sende oplysninger til en anden medlemsstat i tilfælde, hvor førstnævnte stat vurderer det som sandsynligt, at skattereglerne overtrædes, eller at der er tale om skatteundgåelse eller -unddragelse i den anden medlemsstat, eller vurderer, at der er risiko for, at der vil ske ukorrekt beskatning i den anden medlemsstat.

Udveksling af oplysninger

Direktivforslaget har en bestemmelse om, at oplysninger, som en medlemsstat har modtaget efter direktivet, skal holdes fortrolige på samme måde som oplysninger, som denne stat indhenter efter sin egen lovgivning. De oplysninger, som en medlemsstat har modtaget efter direktivet, skal endvidere kunne anvendes til andre formål end beskatning efter tilladelse fra den anden stat, som har givet oplysnin-

gerne. En medlemsstat, som har modtaget oplysninger fra en anden medlemsstat, skal desuden kunne videregive oplysningerne til en tredje medlemsstat, forudsat at direktivets regler og procedurer overholdes.

Direktivforslaget har en særlig bestemmelse, hvorefter oplysninger, som en medlemsstat modtager fra et tredjeland, kan videregives til andre medlemsstater, som har interesse i oplysningerne, i det omfang der er i overensstemmelse med aftalen med det pågældende tredjeland.

Mht. medlemsstaternes forpligtelser og begrænsninger heri foreslås det, at den medlemsstat, der modtager en anmodning om oplysninger, skal indsamle informationen, selv om den ikke har brug for oplysningerne til egne skattemæssige formål.

Direktivforslaget forpligter ikke en medlemsstat til at indhente eller videregive oplysninger, hvis det ville være i strid med statens lovgivning at gennemføre sådanne undersøgelser eller indhente sådanne oplysninger til egne formål. En medlemsstat kan dog ikke afslå at indhente oplysninger alene med den begrundelse, at oplysningerne findes i et pengeinstitut el.lign., eller at oplysningerne vedrører ejerskabet til fx et selskab eller en fond. Det vil bl.a. indebære, at medlemsstater, der har bankhemmelighed, skal afskaffe denne.

Direktivforslaget indeholder derudover en form for såkaldt "mestbegunstigelsesbestemmelse". Bestemmelsen medfører, at hvis en medlemsstat har påtaget sig forpligtelser over for et ikke-EU-land til at afgive oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af direktivet, så skal medlemsstaten afgive oplysninger i samme omfang til de øvrige EU-medlemsstater, som ønsker at indgå et sådant gensidigt videre samarbejde.

Efter direktivforslaget er der dog visse begrænsninger for en medlemsstats muligheder for at anmode om bistand i en anden medlemsstat. Eksempelvis skal en medlemsstat først anmode en anden medlemsstat om oplysninger, når den har udtømt egne rimelige muligheder for selv at skaffe oplysningerne.

Administrativt samarbejde mv.

I modsætning til det gældende direktiv indeholder forslaget en række regler om tilrettelæggelsen af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder bl.a. regler om en organisationsplan, fælles procedureregler, fælles formularer, formater og kanaler for udveksling af oplysninger samt udvidede feed-back-procedurer.

Hjemmelsgrundlag

Direktivforslaget har hjemmel i EF-traktatens artikel 93 og 94, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af skattesvig forudsætter et effektivt administrativt samarbejde på EU-niveau, som kun kan opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Høring

Direktivforslaget har været i høring hos Advokatsamfundet, CEPOS – Center for Politiske Studier, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer samt Forsikring og Pension.

Advokatsamfundet anfører retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved en bestemmelse i Kommissionens forslag, der tillægger udenlandske embedsmænd adgang til at gøre brug af lokale kontrolbeføjelser. Denne bestemmelse er udgået i det seneste forslag.

Advokatsamfundet kritiserer desuden en bestemmelse om udenlandsk bevismateriale, som efter Advokatsamfundets opfattelse indskrænker de nationale domstoles adgang til at vurdere værdien af disse beviser. Hertil skal bemærkes, at den pågældende bestemmelse alene går ud på, at en medlemsstat kan påberåbe eller anvende oplysninger, rapporter mv., som den har modtaget fra en anden medlemsstat, som bevismateriale på samme måde som tilsvarende oplysninger, rapporter mv., som staten har modtaget fra andre af dens myndigheder.

Europa-Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Efter gældende dansk ret varetages de opgaver, der omfattes af direktivet, af SKAT.

Konsekvenserne af forslaget om automatisk udveksling af oplysninger er endnu ikke vurderet, da det endnu ikke er afklaret, hvilke oplysninger der skal være omfattet af automatisk informationsudveksling. Det er muligt, at der kan være behov for at tilpasse de danske indberetningsregler. Det er ligeledes muligt, at der må ændres i kontrol- og indberetningsreglerne vedrørende danske pengeinstitutter mv.

Forslaget indeholder tidsfrister for bl.a. besvarelse af anmodninger om oplysninger. Sådanne tidsfrister findes ikke i gældende dansk ret og kræver derfor muligvis en ændring i lovgivningen.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af direktivforslaget vil medvirke til at begrænse provenutab, der opstår ved skatteunddragelse og utilsigtet udnyttelse af skatteregler. Direktivet vil således have en positiv virkning for statsfinanserne og samfundsøkonomien.

Gennemførelse af direktivforslaget forventes at medføre et behov for øgede ressourcer i SKAT, herunder udgifter til systemudvikling. Der kan ikke skønnes over størrelsen heraf, før direktivets endelige udformning kendes, og før det er endeligt afklaret, hvilke oplysninger der skal udveksles automatisk, og hvilke statistiske oplysninger medlemsstaterne skal afgive, samt fremgangsmåden herfor. Disse udgifter afholdes inden for SKATs eksisterende udgiftsrammer.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 2. december 2009.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan generelt støtte forslaget om et nyt bistandsdirektiv, idet man arbejder for, at omfanget af den automatiske informationsudveksling bliver så bredt som muligt.

Andre landes holdninger

Flertallet af medlemsstater forventes at kunne støtte det nye bistandsdirektiv, idet enkelte lande dog har reservationer.

Dagsordenspunkt 2:   Anvendelse af særlige nationale anti-momssvig-regler, der afviger fra EUs fælles momsregler

Resumé

Forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse, hvorefter Tyskland, Italien, Østrig og UK med henblik på at bekæmpe momssvig - og for en tidsbegrænset periode til den 31. december 2014 - får tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger (bestanddele i mobiltelefoner, PCere m.v.) samt for Italiens vedkommende tillige PCere med tilhørende komponenter og tilbehør.

Et enkelt EU-land, der er uden for kredsen af de 4 EU-lande, som omfattes af forslaget, har ved de hidtidige drøftelser af forslaget haft forbehold overfor de omfattede varetyper og varigheden for tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt.

På Rådets møde (ECOFIN) den 19. oktober 2010 ventes en drøftelse af forslaget med henblik på at opnå politisk enighed.

Forslaget kan tiltrædes fra dansk side.

KOM(2010)175

Baggrund

Efter artikel 193 i EUs momssystemdirektiv 2006/112/EF, der er hovedreglen for betalingspligt for moms ved indenlandsk handel, skal en momsregistreret sælger afregne moms ved sit salg af varer eller tjenesteydelser, mens en momsregistreret køber af varerne eller tjenesteydelserne har fradrag for det samme beløb i sit momsregnskab.

Det følger endvidere af momssystemdirektivets artikel 395, at Rådet kan give et EU-land tilladelse til at anvende nationale særregler i forhold til EUs fælles momsregler med henblik på enten at forenkle momsadministrationen eller at modvirke visse former for momssvig.

Der er tidligere vedtaget et ændringsdirektiv, nr. 2010/23/EU, til momssystemdirektivet, hvorefter EU-landene efter fælles harmoniserede regler har adgang til at indføre omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med tjenesteydelser i form af CO₂-kvoter og CO₂-kreditter.

Efter hovedreglerne for moms ved indenlandsk handel mellem momsregistrerede købere og sælgere, skal der betales moms ved salg af varer eller tjenesteydelser, mens en momsregistreret køber af varer eller tjenesteydelser har fradrag for beløbet i sit momsregnskab. Såkaldt momskarruselsvig kunne foregå på den måde, at sælgeren unddrager sig afregningen af sin moms ved f.eks. at lukke sin momsregistrering ned, mens køberen efter formel fakturadokumentation fortsat kan fradrage beløbet. "Omvendt" betalingspligt udgør et værn imod momssvig derved, at køberen er afregningspligtig for sælgerens moms som betingelse for køberens

fradrag for det samme beløb, mens sælgeren ikke har en momsafregning, som denne kan unddrage sig.

I Kommissionens oprindelige forslag, KOM(2009)511, til ovennævnte ændringsdirektiv indgik, at EU-landene efter fælles harmoniserede regler skulle have adgang til indtil udgangen af 2014 og for en periode på mindst 2 år at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med visse udvalgte varetyper, herunder mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

Imidlertid kunne der ikke opnås politisk enighed om en generel adgang til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner m.v. Visse EU-lande modsætter sig dette af principielle grunde, bl.a. begrundet med hensynet til bevarelse af det gældende momssystem.

De enkelte EU-lande, der kan påvise konkrete problemer med momssvig ved indenlandsk handel med mobiltelefoner m.v., er herefter henvist til at anmode om tilladelse efter momssystemdirektivets artikel 395 til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner m.v.

Ifølge Rådets erklæring for ECOFIN den 2. december 2009 erklærede Kommissionen, at den inden juni 2010 ville fremsætte forslag om enkeltstående tilladelser til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner m.v. Det blev i sammenhængen forstået på den måde, at det enkelte EU-land, der i givet fald havde interesse for at indføre en sådan ordning, skulle indgive anmodning til Kommissionen tidligt i 1. halvår 2010 for at være omfattet af Kommissionens forslag.

Indhold

Tyskland, Italien og Østrig har på baggrund af ovennævnte erklæring fra ECOFIN i december 2009 indgivet anmodninger til Kommissionen om at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner m.v.

Kommissionen har herefter fremsat forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse, hvorefter Tyskland, Italien og Østrig med henblik på at bekæmpe momssvig får tilladelse til at anvende nationale særregler for omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger samt for Italiens vedkommende tillige PCere med tilhørende komponenter og tilbehør. I forslaget til Rådets gennemførelsesafgørelse indgår også, at Storbritannien for anden gang får forlænget sin gældende tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

Tilladelserne til alle 4 EU-lande foreslås at løbe til den 31. december 2014.

I Kommissionens oprindelige forslag indgik, at Østrig kunne få tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med en lang række af varer inden for forbrugerelektronik ud over mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger. I det seneste kompromisforslag er forslaget til tilladelse til Østrig begrænset til at angå mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

Forslaget har været behandlet på COREPER den 22. september 2010 og den 6. oktober 2010, uden at der kunne opnås enighed. På Rådets møde (ECOFIN) den 19. oktober 2010 ventes en drøftelse af forslaget med henblik på at opnå politisk enighed.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er baseret på Rådets momssystemdirektiv 2006/112/EF af 28. november 2006, særlig artikel 395, der har basis i EUF-Traktaten, særlig artikel 113. Forslaget skal vedtages med enstemmighed.

Nærhedsprincippet

Forslaget er omfattet af EUs eksklusive kompetence, når det gælder de harmoniserede regler for det fælles momssystem, og er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Det foreliggende forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse har ikke konsekvenser for dansk lovgivning.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Med det foreliggende forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse vil flere EU-lande få tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger. I denne nye situation vurderer Skatteministeriet, at der er en vis risiko for, at problemerne med momskaruselsvig ved handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger vil kunne flytte sig fra EU-landene, der anvender omvendt betalingspligt for moms for disse varetyper, til lande der ikke anvender omvendt betalingspligt for disse varer, heriblandt Danmark.

Skatteministeriet vil følge situationen og behovet for, at der i givet fald fra dansk side eventuelt indgives anmodning til Kommissionen med henblik på at opnå Rådets afgørelse om tilladelse for Danmark til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

Høring

Forslaget skal ikke i ekstern høring.

Regeringens holdning

Dansk holdning

Regeringen kan støtte det foreliggende forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse.

Andre landes holdning

Alle EU-lande ventes at kunne støtte det foreliggende forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**Dagsordenspunkt 8ai: Forberedelse af DER den 28.-29- oktober 2010
Bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde mv.**

Resumé

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af afviklingsfonde og af den finansielle sektors bidrag til finansiering af omkostninger ved finansielle kriser med henblik på forberedelse af kommende drøftelser i Det Europæiske Råd og i G20.

KOM(2010) 254

Baggrund

Bankafgifter og afviklingsfonde blev behandlet på Det Europæiske Råd og i G20 i juni. Der er ikke i G20 opbakning til at skabe afviklingsfonde baseret på bankafgifter, men i DER var der i juni enighed om, at medlemsstaterne som en del af en troværdig kriseløsningsramme bør indføre ordninger med afgifter og skatter for de finansielle institutioner for at sikre en retfærdig fordeling af byrderne og indføre incitamentter til at dæmme op for systemiske risici.

Baggrunden for drøftelserne var en overordnet meddelelse fra Kommissionen af 26. maj 2010. Kommissionen støtter opbygningen af afviklingsfonde, der finansieres af finansielle institutioner i kraft af en afgift, og forud for at en evt. krise opstår (ex ante finansiering). Kommissionen har ikke stillet forslag om en konkret model, men ventes at fremlægge en mere konkret meddelelse i løbet af oktober forud for DER mhp. at fremlægge egentlige forslag i 2011. Sideløbende hermed har en embedsmandsgruppe arbejdet videre med overvejelser om bankskatter og har udarbejdet en foreløbig rapport om sagen. Flere medlemslande har allerede indført eller er i færd med at indføre bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde eller lignende men med meget forskellig indretning.

Sagen har været drøftet på ECOFIN d. 7. september, og Kommissionen har i den forbindelse (og på baggrund af den store variation i de enkelte landes ordninger og planer) opfordret til øget koordination for at understøtte lige konkurrencevilkår og undgå dobbeltbeskatning, ligesom Kommissionen konkret anbefaler, at en skattebase tager udgangspunkt i bankernes passiver ekskl. forsikrede indskud og egenkapital. ECOFIN ventes på det kommende møde at drøfte en kort rapport om sagen som bidrag til Det Europæiske Råd den 28.-29. oktober 2010.

Indhold

ECOFIN ventes i sin rapport at redegøre for, at der endnu ikke er enighed om det præcise formål med en bankafgift samt om, hvorvidt bankafgiften skal anvendes til opbygningen af en separat fond eller indgå direkte i de offentlige budgetter. Omvendt er der bevægelse i retning af større konsensus om en mulig skattebase og hvilke finansielle virksomheder, der vil kunne være omfattet.

Rapporten noterer sig, at flere medlemslande allerede har indført eller er i færd med at indføre bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde eller lignende, herunder Sverige, UK, Tyskland, Frankrig, Ungarn og Belgien. Der er store variatio-

ner mellem landene mht. de konkrete modeller på flere områder, herunder vedr. bl.a. skattebase (og rate), geografisk afgrænsning (dvs. om landene beskatter datterselskaber og filialer i hhv. indland og udland) og om der oprettes en egentlig fond med dertil hørende afviklingsmyndigheder, eller om indtægterne indføres i det generelle offentlige budget.

Rapporten understreger på den baggrund, at der aktuelt er stort behov for koordinering for at understøtte lige konkurrencevilkår og for at undgå dobbeltbeskatning. Sidstnævnte er aktuelt, idet f.eks. UK valgt at beskatte både moderselskaber, datterselskaber/filialer i UK samt datterselskaber/filialer af britiske banker i andre lande. Frankrig lægger op til at beskatte moderselskaber, datterselskaber i Frankrig samt datterselskaber/filialer af franske banker i andre lande. Konsekvensen af den ukoordinerede tilgang er, at f.eks. en fransk filial i UK, vil skulle betale afgift både til Frankrig og til UK, mens en fransk filial i Sverige kun skal betale afgift i Frankrig. Problemet er tilsyneladende løst ved en bilateral aftale mellem UK og Frankrig, men ulempen er, at der potentielt skal indgås mange sådanne aftaler, hvilket vil være administrativt tungt. Andre lande, f.eks. Sverige og Tyskland, har valgt at lade beskatningen være bestemt af tilsynsansvaret, hvorved dobbeltbeskatningsproblemet kan undgås.

Rapporten lægger også vægt på, at der på mellemlang sigt bør fokuseres på mere konkrete overvejelser om, hvorledes et troværdigt afviklingsregime, som er formålet med bankafgifterne, indrettes. Kommissionen lagde i sin meddelelse i foråret op til at midlerne kun skulle bruges til egentlig afvikling, dvs. efter det er konstateret, at en bank ikke er levedygtig. Embedsmandsarbejdsgruppen har imidlertid lagt op til, at det også bør overvejes nærmere om der vil kunne være situationer, hvor man skal kunne bruge midlerne i forbindelse med tidlig indgriben. F.eks. således at de kritiske elementer af en nødlidende bank videreføres, og at midlerne vil kunne bruges hertil i det omfang, der ikke kan skaffes tilstrækkelige ressourcer ved at inddrage aktionærernes aktiekapital og de uforsikrede indskyderes tilgodehavender. Tidlig indgriben kan medvirke til at reducere de samfundsmæssige omkostninger betragteligt, især ved store, systemisk vigtige institutioner.

Rapporten lægger endelig vægt på, at bankafgifter på længere sigt indgår i samlet system af aftaler og regler om krisehåndtering og afvikling, i forhold til statsstøttere regler, indskydgarantiordninger mv. Der er allerede forud for drøftelserne af bankafgifter iværksat et arbejde med sådanne rammer, hvor Kommissionen planlægger at fremlægge yderligere overvejelser og udspil i efteråret 2010 og foråret 2011.

I det videre arbejde med spørgsmålet om bankafgifter vil der derudover skulle tages stilling til følgende spørgsmål, som imidlertid ikke ventes behandlet i ECO-FIN's rapport til DER.

- Offentligt budget eller separat fond: Kommissionen foretrækker at skabe egentlige uafhængige fonde for at undgå mulige procykliske effekter som følge

af, at medlemslandene ellers vil skulle trække ressourcer ud af de offentlige budgetter på et tidspunkt, hvor disse også potentielt vil være under pres, som det er set i den aktuelle situation. Andre finder det mere hensigtsmæssigt at indtægterne indgår på de offentlige budgetter, eventuelt på en særskilt konto, og der henvises til, at det ikke vil være et problem at finansiere omkostninger ved finansielle kriser, hvis finanspolitikken i øvrigt er holdbar og troværdig.

- Nationale fonde, netværk af fonde eller en europæisk fond: Kommissionen ønsker på lang sigt en fælles europæisk fond, der er øremærket finansielle kriser, men foreslår for nu nationale fonde i form af et "netværk af fonde". Det har ikke været tydeliggjort hvad der forstås med netværket.
- Ex ante eller ex post finansiering: Kommissionen finder, at passende finansiering skal sikres før en aktuel krise, såkaldt ex ante finansiering. Da det ikke vil være muligt at kende behovet for finansiering på forhånd, kan der imidlertid fortsat være brug for også ex post finansiering. I den forbindelse er det også relevant at overveje størrelsen på fonden. Nogle finder, at fondene fremover skal træde i stedet for offentlige penge, men hvis bruttoudgifterne ved den nuværende krise skulle have været dækket, skulle fondene have været i størrelsesordenen 15-20 pct. af BNP. Dette er ikke hensigtsmæssigt. En anden mulighed er at sigte efter, at sektoren mindst betaler nettoomkostningerne ved interventioner. Disse omkostninger kan imidlertid først endeligt opgøres på et relativt sent tidspunkt (efter salg af opkøbte statslige aktiver, ophør af garantier mv.), hvorfor der alligevel kan være brug for offentlig "melleminfinansiering".

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Den forventede ECOFIN-rapport har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Det bemærkes, at Folketinget 1. juni 2010 vedtog lov om en frivillig afviklingsordning for håndtering af nødlidende pengeinstitutter efter udløbet af den generelle statsgarantiordning d. 30. september 2010. Lovens formål er en kontrolleret afvikling af kriseramte institutter, finansieret af de finansielle virksomheder. Denne model kan sammenlignes med Kommissionens forslag om etablering af afviklingsfonde.

Loven indebærer, at tab i et nødlidende institut under afvikling som udgangspunkt dækkes af aktionærer m.v. og ikke-forsikrede indskydere¹. Hvis der opstår yderligere tab under afviklingen, er resten af sektoren, gennem den nyoprettede afviklingsafdeling under Indskydergarantifonden, forpligtiget til at dække tab via indeståelser på i første omgang 3,2 mia.kr. Ved behov for yderligere finansiering vil der kunne optages lån i markedet ultimativt på baggrund af en statsgaranti, og ex post vil eventuelle tab over tid blive finansieret af sektoren.

Finansieringen af den nyoprettede afviklingsafdeling er en spejling af den gældende finansiering af Indskydergarantifonden. Der er i bemærkningerne til loven gjort opmærksom på, at finansieringen alene er en midlertidig finansiering, eftersom Kommissionen i relation til arbejdet med revision af Indskydergarantidirektivet arbejder på en harmonisering af finansieringen.

Statsfinansielle konsekvenser

Eventuelle statsfinansielle konsekvenser vil afhænge af de konkrete forslag. Udgangspunktet er – både i den danske model og i Kommissionens forslag – at omkostninger ved finansielle kriser skal afholdes af den finansielle sektor. I det omfang afviklingsfonde mindsker behovet for offentlig finansiering i finansielle krisesituationer, bl.a. som følge af at behovet for afviklinger reduceres, vil de have positive statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Eventuelle samfundsøkonomiske konsekvenser vil afhænge af de konkrete forslag. I det omfang afviklingsfonde kan bidrage til at reducere sandsynligheden for finansielle kriser vil de have gavnlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

ECOFIN-rapporten har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens meddelelse af 26. maj 2010 er forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 4. juni 2010 i forbindelse med forelæggelsen af dagsordenen for mødet i ECOFIN d. 8. juni 2010.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Regeringen kan støtte den forventede ECOFIN-rapport.

Regeringen støtter fælles EU-regler for afviklingsfonde med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår. Regeringen støtter, at initiativer relateret til finansiering fra den finansielle sektor og afviklingsfonde så vidt muligt også koordineres globalt.

---

¹ Indskud, der ikke dækkes af indskydergarantien, er f.eks. indskud, der overstiger garantibeløbet i indskydergarantiordningen på 750.000 kr.

Regeringen arbejder for, at den finansielle sektor skal bære nettoomkostningerne ved finansielle kriser. Den finansielle sektor i Danmark har som led i bankpakken fra 2008 og kreditpakken fra 2009 bidraget væsentligt til dækning af offentlige udgifter og risici forbundet med den finansielle krise, og dette princip er ligeledes gældende for håndteringen af nødlidende pengeinstitutioner efter 30. september 2010, jf. lovrevisionen vedtaget 1. juni 2010.

Regeringen finder, at det bør undersøges nærmere, om finansieringen af afviklingsfonde kan være risikobaseret, således at der tages højde for det enkelte instituts potentielle systemiske virkning på den finansielle stabilitet.

Regeringen finder, at en afviklingsfond skal indrettes, således at virksomhedernes ledelse, aktionærer og usikrede kreditorer m.v. bærer deres del af risikoen, således at etableringen af en afviklingsfond ikke i sig selv tilskynder til overdreven risikotagning.

Regeringen vil arbejde for fleksibilitet mht. den konkrete indretning af landenes ordninger, så f.eks. den danske ordning vil kunne rummes inden for en evt. fælles EU-ramme. Regeringen finder det f.eks. hensigtsmæssigt, at et kommende EU initiativ giver mulighed for både ex ante og ex post finansiering, og at fordele og ulemper ved begge finansieringsmuligheder undersøges nærmere.

Regeringen støtter, at der udarbejdes regler for, hvornår en afviklingsfond kan træde til med finansiering, herunder f.eks. at mulighederne for private overtagelser vurderes at være udtømte.

Regeringen lægger vægt på styrket regulering i form af styrkede kapitalkrav, regnskabsstandarder mv., der sigter på at øge bæredygtigheden for de finansielle institutioner i dårlige tider, og dermed at mindske behovet for fremtidige afviklinger og interventioner. En afviklingsfond bør være et supplement til denne nye regulering. Samspillet mellem en styrket regulering og etablering af afviklingsfonde bør overvejes nøje.

Andre landes holdning

Der ventes generel støtte til den forventede ECOFIN-rapport. En række lande har eller er i færd med at øge beskatningen af den finansielle sektor. Det gælder UK, Frankrig, Tyskland, Sverige, Ungarn og Belgien. Det kan imidlertid konstateres, at der er betydelige variationer mellem de forskellige landes ordninger, og det ventes derfor ikke muligt at opnå enighed om én europæisk model for alle lande.

Dagsordenspunkt 8a:ii: Forberedelse af DER den 28.-29- oktober 2020
Skat på finansielle transaktioner

Resumé

Det belgiske formandskab ønsker at fortsætte drøftelsen i ECOFIN af en finansiel transaktionskat, og sagen er sat på dagsordenen for det kommende møde evt. sammen med en drøftelse af andre former for beskatning af den finansielle sektor. Der ventes fortsat ikke at kunne skabes enighed om sagen, og der ventes på den baggrund lagt op til, at ECOFIN informerer Det Europæiske Råd om, at ECOFIN vil vende tilbage til sagen igen i foråret 2011 på basis af yderligere analyser.

KOM(2010) 549

Baggrund

Det belgiske formandskab har lagt op til en fortsat drøftelse i ECOFIN af mulighederne for indførelsen af en skat på finansielle transaktioner (en variation af den såkaldte Tobin-skat) evt. sammen med en drøftelse af andre former for beskatning af den finansielle sektor. Der er i nogle EU-lande en interesse for en finansiel transaktionskat, bl.a. afspejlet i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december 2009 og juni 2010, hvor det bl.a. fremgår, at en global finansiel transaktionskat skal undersøges og udvikles videre.

Kommissionen har den 7. oktober offentliggjort en meddelelse om beskatning af den finansielle sektor, som må ventes at indgå i drøftelsen på det kommende ECOFIN. Kommissionen udtaler støtte til en øget beskatning af den finansielle sektor og indeholder overordnede vurderinger i relation til dels skatter på finansielle transaktioner og dels skatter på finansiel aktivitet (lønsumsafgifter og lignende). Kommissionen finder overordnet, at der på EU-niveau er størst potentiale for skatter på finansiel aktivitet.

Drøftelsen af finansielle transaktionsskatter på det kommende møde ventes at afspejle drøftelsen på ECOFIN den 7. september 2010, hvor der ikke var enighed om sagen. Der ventes således heller ikke på det kommende møde at kunne skabes enighed om en finansiel transaktionsskat, eller blive truffet beslutninger om konkrete elementer af en sådan skat. Der ventes på den baggrund lagt op til, at ECOFIN informerer Det Europæiske Råd om, at ECOFIN vil vende tilbage til sagen igen i foråret 2011 på baggrund af yderligere input fra bl.a. Kommissionen og EU's arbejdsgruppe om skattepolitik ("Taxation Policy Group").

For så vidt angår fonde til bankafvikling finansieret af afgifter på finansielle virksomheder, henvises til separat dagsordenspunkt.

Indhold

Skat på finansielle transaktioner

Tanken med en finansiel transaktionsskat skulle bl.a. være at begrænse uønsket eller "overdreven" spekulation, og dermed bidrage til finansiel stabilitet, og at opnå finansiering til specifikke (internationale) formål. Det er imidlertid ikke i praksis muligt at definere og identificere hvilke finansielle transaktioner, der er "spekulative" frem for "ikke-spekulative", eller som i øvrigt umiddelbart kan siges at være samfundsøkonomisk uønskede. Det er heller ikke muligt at definere, hvornår finansielle transaktioner antager et "overdrevent" omfang og hvad det rette omfang i givet fald skal være. Hvis en skat på finansielle transaktioner kan håndhæves, vil den derfor komme til at omfatte alle transaktioner, herunder også transaktioner med positive samfundsøkonomiske effekter foretaget af ikke-finansielle virksomheder og borgere f.eks. som led i at spare op, rejse kapital, værne mod risici, eksportere m.v.

Selv små transaktionsskatter vil kunne nedsætte omsætning, effektivitet og likviditet på de finansielle markeder. I sidste ende vil det øge omkostningerne for virksomheder og forbrugere i de lande, der håndhæver skatten, herunder især påvirke virksomhedernes mulighed for at skaffe kapital og afdække risici negativt. Dermed risikerer en finansiel transaktionsskat reelt at føre til mindre velfærd og større ustabilitet på de finansielle markeder. Hvis f.eks. skattebasen er valutahandel, vil skatten i sidste ende øge omkostninger for international handel og vil ramme forbrugere, virksomheder og lande, der er særligt afhængige af at udveksle varer og tjenesteydelser på det internationale marked. Det gælder små, åbne økonomier som Danmark, men også udviklingslande. Hvis basen er mere bredt defineret som finansielle transaktioner, vil det især ramme virksomheders finansiering og risikoafdækning, herunder ikke-finansielle virksomheder. Desuden kan en bredt defineret skattebase være vanskelig at implementere på grund af visse finansielle aktivers karakteristika.

Kommissionen har den 7. oktober offentliggjort en meddelelse om beskatning af den finansielle sektor.

I forhold til skatter på finansielle transaktioner udtaler Kommissionen overordnet principiel støtte til en global finansiel transaktionsskat for at øge den finansielle sektors bidrag til de offentlige finanser og skaffe finansiering til at opfylde internationale forpligtelser vedr. især klima og udviklingsbistand. Kommissionens meddelelse oplister dog en række af ovennævnte ulemper som konkrete udfordringer ved udformningen heraf, herunder de negative effekter på markedernes effektivitet og finansiel stabilitet. Kommissionen lægger især vægt på, at en finansiel transaktionsskat som følge af den høje mobilitet af finansielle transaktioner bør opkræves i alle finansielle centre både inden for og uden for EU for at undgå risikoen for omgåelse ved at transaktionerne flyttes til skattely, hvor skatten ikke håndhæves. Kommissionen påpeger desuden, at provenuet ved en finansiel transaktionsskat sandsynligvis vil være koncentreret i de relativt få finansielle centre, hvor en stor del af transaktionerne finder sted. Kommissionen anfører, at man kunne overveje at indføre en finansiel transaktionsskat alene i EU, men Kommissionen understreger i den forbindelse de risici, der vil være forbundet hermed. Kommis-

sionen erklærer sig interesseret i at arbejde for en finansiel transaktionsskat på globalt niveau, særligt i G20.

Også IMF har – i en rapport til G20 i juni 2010 – foretaget en vurdering af finansielle transaktionsskatter. IMF finder det ikke hensigtsmæssigt med en finansiel transaktionsskat med tilsvarende begrundelser som nævnt ovenfor. IMF nævner endvidere, at en skat på finansielle transaktioner alt andet lige vil give incitament til større koncentration på de finansielle markeder, hvilket er i modsætning til det aktuelle arbejde med finansiel regulering i øvrigt, hvor man tværtimod søger at reducere koncentrationen på de finansielle markeder af hensyn til finansiel stabilitet. En finansiel transaktionsskat kan have en sådan effekt fordi en sådan skat vil kumulere med antallet af transaktioner, således at en konkret finansiel tjenesteydelse vil fordyres, jo flere transaktioner, der kræves for at producere den. Således kan en sådan skat give de finansielle virksomheder incitament til at flytte så mange transaktionsled som muligt fra markedet - hvor transaktionen beskattes - til internt i en virksomhed, hvor transaktionen ikke beskattes.

Det bemærkes endeligt, at Den Europæiske Centralbank (ECB) bl.a. i forbindelse med drøftelserne på ECOFIN den 7. september 2010 har udtrykt stærk skepsis over for en finansiel transaktionsskat og vurderer, at en evt. ensidig indførelse heraf i EU vil være skadelig for de finansielle markeder i EU.

Skat på finansiel aktivitet (lønsumsafgifter o.l.)

Som en anden mulig form for beskatning af den finansielle sektor anbefaler Kommissionen i sin meddelelse af 7. oktober 2010, at man indenfor EU arbejder videre med en såkaldt finansiel aktivitetsskat (også omtalt som en "FAT" – Financial Activities Tax). Der er tale om en skat på en base, der søger at afspejle merværdien i den finansielle sektor i stedet for en skat på de enkelte transaktioner, og eftersom den ikke påvirker priserne på den enkelte finansielle transaktion, vil den derfor heller ikke have samme ulemper for markedets effektivitet som en finansiel transaktionsskat. En aktivitetsskat kan på grund af sit fokus på merværdien også ses som en slags "erstatnings-moms", idet der af tekniske grunde ikke kan opkræves normal moms på finansielle tjenesteydelser. En sådan aktivitetsskat kan dermed bidrage til at mindske den positive særbehandling af den finansielle sektor, som aktuelt er indbygget i en række EU-landes moms-systemer.

I Kommissionens meddelelse ses på en aktivitetsskat, der opkræves på summen af lønsum og overskud, men også andre modeller nævnes. En sådan aktivitetsskat svarer i store træk til den allerede eksisterende danske lønsumsafgift på den finansielle sektor, som imidlertid kun har lønsummen (og ikke overskud) som beregningsgrundlag. Også Frankrig og Italien opererer allerede med variationer af sådanne aktivitetsskatter. Kommissionen finder overordnet, at der på EU-niveau er størst potentiale for skatter på finansiel aktivitet. IMF fremhævede ligeledes i sin rapport til G20, at en sådan finansiel aktivitetsskat vil være et langt bedre instrument end en finansiel transaktionsskat i forhold til at skabe et givent skatteprovenu.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. Eventuelle statsfinansielle konsekvenser vil i givet fald afhænge af eventuelle konkrete forslag.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Eventuelle samfundsøkonomiske konsekvenser vil i givet fald afhænge af eventuelle konkrete forslag.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 30. august 2010 i forbindelse med forelæggelsen af dagsordenen for ECOFIN den 7. september 2010.

Holdning**Foreløbig dansk holdning**

Regeringen finder at der er en række væsentlige problemer med at indføre en skat på finansielle transaktioner (Tobin-skatter o.l.), i lighed med de problemer, som påpeges af IMF, og de udfordringer, som også Kommissionen fremfører. En skat vil ikke kun ramme finansielle virksomheder, men vil bredt ramme alle aktørers brug af de finansielle markeder, og selv en lille skat på finansielle transaktioner kan således nedsætte volumen og likviditet på de finansielle markeder til skade for virksomheder, borgere, investorer o.l. En finansiell transaktionsskat synes dermed heller ikke at være det rette instrument til at påvirke adfærden i den finansielle sektor og øge finansiell stabilitet, hvilket i stedet bør adresseres gennem de aktuelle initiativer vedr. styrket finansiell regulering – et arbejde regeringen i øvrigt generelt støtter.

Desuden vil det – som også Kommissionen peger på – være svært at undgå, at en finansiell transaktionsskat medfører, at finansielle transaktioner flytter til lande, som ikke gennemfører og håndhæver skatten, med mindre der er tale om en glo-

bal aftale, der omfatter alle verdens lande - herunder også skattely - og en global skat omfattende alle verdens lande virker aktuelt urealistisk.

Regeringen finder det desuden generelt ikke hensigtsmæssigt at øremærke konkrete skatter til konkrete udgiftsformål, som det foreslås med en finansiel transaktionsskat. Prioriteringen af et konkret udgiftsområde bør således generelt ske uafhængigt af det konkrete provenu ved udvalgte skatteinstrumenter, ligesom man generelt ikke bør vælge specifikke skatteinstrumenter ud fra konkrete udgiftsmæssige prioriteringer.

Med mindre der kan findes en holdbar løsning på ovennævnte problemer, er regeringen på den baggrund skeptisk over for en skat på finansielle transaktioner (Tobin-skatter o.l.). Regeringen er dog indforstået med, at sagen undersøges nærmere.

Regeringen finder, at i det omfang lande ønsker at øge bidraget fra den finansielle sektor til de offentlige finanser, kan det gøres mere hensigtsmæssigt gennem f.eks. en beskatning baseret på den samlede lønsum o.l. i den finansielle sektor (i stil med den danske lønsumsafgift på den finansielle sektor), som også IMF og Kommissionen foreslår. Regeringen kan generelt støtte overvejelser om at indføre en sådan skat svarende til den danske lønsumsafgift også i de øvrige EU-lande. Dette vil alt andet lige desuden gøre konkurrencen mellem banker i Danmark og andre EU-lande mere lige.

Andre landes holdning

Der er i nogle EU-lande en interesse for at arbejde videre med spørgsmålet om at indføre en finansiel transaktionsskat, mens et større antal lande er skeptiske. Lande-depositionerne vedr. en finansiel aktivitetsskat kendes ikke nærmere.